

editorial

„Nevěřím na víly“, řekl kapitán Hook – a hned jedna umřela. Možná vám to přijde jako málo veselý začátek předmluvy na konci roku. Snad je to proto, že nevěřím na konce roku, tím méně na jejich začátky – a už vůbec ne na Nové začátky, předsevzetí, sliby.

Ale cítím, že je dobré něčemu věřit. Sám sobě, Někomu, Něčemu, co já vím ...

Přeji nám, abychom měli chuť dělat věci, které na první pohled nedávají smysl. Dojímal se nad dětskými příběhy, věřili na víly – a při sledování Hrdinů cítili, že TO bychom na jejich místě udělali taky.

(„Já věřím na víly“, řekl Petr Pan a víla se probudila.) Jasně, někdy k hrdinství stačí jen říct, co cítím. Hodně síly a odvahy do nového roku. Ať je nový!

Rok 2009 byl pro LOM vydatný. Děkujeme všem, kteří nás měli v merku a podpořili naše myšlenky a aktivity.

Březen (10.)

Ve spolupráci s MŠMT proběhla konference Muži do škol! Jsme rádi, že se podařilo otevřít diskusi na téma většího zastoupení mužů ve výchově a vzdělávání.

Jeden z ohlasů:

„Vzdělávání spadá do sféry, která je téměř zcela v režii státu, a vyžaduje proto loajalitu, poslušnost, což obzvláště v době socialismu bylo silně patrné a prostupovalo celou vzdělávací soustavou. Druhým znakem vzdělávání je píle, avšak nikoli píle vedoucí k rozvoji vlastní osobnosti, nýbrž píle

(m-p)

zajišťující v prvé řadě plnění formálních úkolů. A právě tato kombinace poslušnosti a píle zaujímala dominantní pozici v tradiční výchově dívek. Připojíme-li ještě obecný názor, že školní, institucionální péče je pokračováním mateřské péče, pak není divu, že se muži, byť i obdarovaní pedagogickým talentem, vesměs vyhýbali a vyhýbají již pouhému pomyslení na školu coby potenciální místo své profesní sebe realizace.“

Jan-Michal Mleziva v časopise Rodina a škola 5/2009

Červen (21.)

V Praze se konal třetí ročník Tátafestu. Těší nás zájem otců, matek i dětí, jakož i podpora sponzorů: Nadace Vodafone, Marketingová společnost S.E.N. s.r.o. a Weleda s.r.o. Z akce pořídila reportáž ČT 1 (nastavte si 21. min).

Listopad (5.)

Udalo se Slam MAN poetry – první SLAM na mužské téma v ČR! Potěšil nás velký počet návštěvníků a návštěvnic v mile zchátralé budově Jižního nádraží v Plzni. (viz foto – 2. str.)

© Milena Písačková 2009
www.mpx.fotostranky.net

Listopad (25.)

Oficiálně odstartovala kampaň proti násilí na ženách a dětech s názvem Bílá stužka. Záleží nám na tom, aby pokračovala a oslovila další muže.

Informace na webu www.muziprotinasili.cz

Jeden ohlas:

„Kdo stužku nosí, slibuje, že nebude páchat, omlouvat nebo tolerovat tento druh násilí. Důležité je, aby o tom mluvil s dalšími muži,“ vysvětluje koordinátor kampaně Tomáš Slánský. Přijmou však čeští muži stužku? Je to správný způsob, jak je oslovit? „Ve světě se muži za stužku nestydí, ale neumíme předpovědět, jak to bude vypadat u nás. Můžu zatím mluvit jen za sebe – od té doby, co stužku nosím, všímám si víc násilí a už jsem proti němu i zakročil,“ dodává Tomáš Slánský.

Dvacetiletý Jan, student filosofické fakulty, který si chce stužku pořídit, je na diskuse připravený.

„Myslím, že moji vrstevníci se mnou budou souhlasit. Éra macho otců, kteří nešli pro ránu daleko, je už dávno překonaná a někdo by to měl říct nahlas,“ říká student.

Celý článek z webu iDnes

LOM hledá pronájem!

Od února 2010 potřebujeme jednu místnost se sociálním zázemím. Preferujeme klidné místo poblíž metra s internetovým připojením. Cena dohodou. Nabídky a tipy na adresu martin.jara@ilom.cz

Proč to všechno děláme?

Vážené dámy, vážení pánové, podívejte se, prosím, na tři epizody z každodenního života. Je to takový krátký trojdílný dokument...

Epizoda 1:

Do večerního vlaku na poslední chvíli nastupuje mladík. Tak 18 let. Působí nervózně... a chová se divně. Stojí u okénka, a co 5 vteřin se dívá na hodinky. Pak to okénko otevírá a co 10 vteřin z něj vystrkuje hlavu. Pak to oboje kombinuje: hodinky, hlava ven – hlava dovnitř, znova hodinky, a znova hlava ven – a hlava dovnitř atd. V pauzách se občas omluvně podívá na spolucestující... Jeho představení trvá tak 5 minut (diváka to může unavit a odradit). Až náhle v protisměru profičí jiný vlak a ten kluk komusi bleskurychle zamává. Usměje se, zavře okénko a spadne na sedačku. Asi mu to stálo za to.

Epizoda 2:

U baru v jednom pražském podniku postávají tři hřmotní muži. Tak padesátníci. Mají zelenobílé

šály s nápisem Northern Ireland. Jeden tupě hledí do země, druhý hučí do lokální krásky, třetí měří pohledem hladinu svého piva. „Co tady ti chlápci dělají?“ objeví se v prostříhu mezititultek... A pak další „Včera hráli Severní Irové s Českem v Praze poslední zápas kvalifikace na mistrovství světa ve fotbale. Šanci postoupit neměli. Zato Češi ano, byť velmi nízkou. Ovšem severoirští fanoušci měli nad těmi českými v Praze velkou převahu...“ A jsme znovu u baru. Trojice se kývá, potácí, usmívá. Přijela z daleka. Asi jí to stálo za to.

Epizoda 3:

Velmi starý muž stopuje na okresní silnici. Detail na jeho zdvižený palec. Zastavuje mu první auto.

Čtyřicátník ho zve do vozu. Povídají si: „To jste moc hodnej...“ „Ale ne. Jak jste se tady vzal?“ „Byl jsem se podívat na chaloupku. Jak teď, v říjnu, nasněžilo. Jestli se tam něco nestalo.“ „Aha, a všechno v pořádku?“ „Naštěstí jo. Víte, mně je 85 let. Celej život jsem jezdil jako řidič autobusu. A teď mi ten autobus ujel. Kolik vám zaplatím?“ „Nic...“ „To vám moc děkuju.“ „Není zač.“ Stařec hladí ruku toho řidiče. Stopař – senior. Asi mu to stálo za to.

Filmová mini-trilogie skončila. Jmenovala se „Pošetilci“.

Promítl jsem vám ji z poněkud sentimentálního důvodu. Stýská se mi po mužích tohoto druhu: po těch, co mají záměr, možná jiným nesrozumitelný, ale pevný. Stýská se mi po mužích, co jsou trochu divní, prdlí, pošahaní... ovšem sví.

LOM se zastává pošetilců. Ale nejen to. Podporuje ty muže, kteří dezertovali – nebo se chystají dezertovat – z tábora životních pragmatiků, kteří netuší, proč mávat na někoho v protijedoucím vlaku, proč fandit týmu, co nepostoupí, proč se štrachat k chaloupce, která se stejně hned neopraví...

Martin Jára na vánočním večírku LOMu 2009

Vážené dámy, vážení pánové,

filmový ateliér LOM (čti el ou em – Live Original Movies) nevyrabí akční thrillery ani rodinné komedie. Specializuje se na dokumentární tvorbu. Civilní kamera i režie. Náměty ze života. A hlavní protagonisté? Muži, často v nezvyklých a nových situacích... Naše filmy se promítají spíše v klubech, ale občas se nějaká ukázka mihne v regulérní distribuci. Asi jsme pošetilí. Nicméně... stojí nám to za to!

LOM vám přeje dobrý a (aspoň trochu) zLOMový rok 2010!

ZLOMKY – newsletter Ligy otevřených mužů – organizace pro muže, kteří o sobě přemýšlejí
sazba, grafická úprava: Petr Mička (m-p); www.6x9.cz

www.ilom.cz